

Professionals de l'àmbit social reclamem una resposta efectiva a les administracions públiques

La crisi social que està provocant i provocarà la pandèmia generada per la Covid-19 està deixant al descobert les mancances i dèficits que arrossega, des de fa anys, l'actual sistema d'atenció a les persones en situació de vulnerabilitat.

Unes mancances i dèficits que els col·legis professionals de treball social, psicologia, educació social i pedagogia, juntament amb d'altres entitats i organitzacions de l'àmbit social, portem denunciant des de fa molt de temps. Fa 13 anys que reclamem un reglament que desenvolupi la Llei de Serveis Socials, que s'actualitzi la cartera de serveis socials que porta 9 anys caducada, que entri en funcionament el Pla Interdepartamental d'Atenció Integrada Social i Sanitària, actualment reconvertit en PAISS, o que s'impulsi el Llibre Blanc de les Professions Socials, entre d'altres. Reclamacions i projectes que sempre queden sense abordar o sense finalitzar, posant en evidència que els temes socials no són prioritats per a les administracions.

Aquesta crisi que estem vivint ens està deixant molt clar que cal fer una aposta clara i ferma per reforçar el nostre sistema sanitari i, també, el social. No podem deixar-ho tot en mans d'unes i d'uns professionals que, a base de professionalitat i compromís, estan tirant endavant aquesta situació. S'han de tenir recursos i respostes adients per afrontar l'increment, que ja estem veient, de persones que han passat a estar en una situació vulnerable o que, arran de la pandèmia, han vist com la seva realitat, que ja era fràgil, ha empitjorat molt més.

Per aquest motiu, els Col·legis Oficials de Treball Social, Psicologia, Educadores i Educadors Socials i Pedagogos reclamem que es faci efectiu, amb la màxima rapidesa, el II Pla Estratègic de Serveis Socials (PESS), amb un calendari i una dotació econòmica específics, que permeti ordenar els Serveis Socials a Catalunya i poder afrontar amb garanties l'actual emergència. Evidentment, amb la incorporació de les orientacions i esmenes al document que vam presentar els diferents col·legis professionals i les dels professionals que van participar en les diferents taules territorials.

Amb una situació com la que estem vivint, queda clar que els recursos han de ser dinàmics i flexibles. Per això, hem de disposar d'una cartera de serveis socials actualitzada que s'adapti a les necessitats de la societat en cada moment.

També demanem que la planificació estratègica dels serveis bàsics i dels especialitzats elimini les desigualtats, afavorint la justícia social. Això significa que tota la ciutadania pugui accedir als mateixos serveis i en les mateixes condicions, independentment del municipi on resideixi.

És importantíssim que les i els professionals de la intervenció social tinguem presència en tots els sistemes (habitatge, infància, salut, gent grant, etc.). D'aquesta manera, podrem atendre i acompanyar des de cada àmbit i evitar que tot acabi en els serveis socials bàsics, cosa que acaba provocant un col·lapse del sistema. Per tant, demanem clarificar les competències i obligacions de tot el sistema de serveis socials, vetllant per la coordinació real entre els diferents àmbits i posant sempre la persona al centre. Cal que el sistema s'adequi a les persones i no les persones al sistema.

Així mateix, per garantir una atenció basada en la qualitat i no en la quantitat, s'han de repensar els criteris a l'hora d'establir les ràtios de professionals, actualment basades en el nombre d'habitants, i optar per d'altres indicadors territorials (atur, envelliment de la població, mitjana d'ingressos, etc.).

Considerem, també, que s'han de reforçar els recursos d'acompanyament i suport a diferents col·lectius (infants, gent gran, persones amb discapacitat, etc.) perquè no quedin desatesos per la falta de mitjans. O, com en el cas de la gent gran, i tal com ha quedat demostrat amb les devastadores conseqüències que ha tingut la pandèmia en les residències, s'ha de repensar l'actual model d'atenció a aquest col·lectiu.

En conclusió, exigim a la Generalitat, però també als ens locals i supramunicipals –entitats competents en la prestació dels serveis socials i més properes a la ciutadania–, que posin en marxa tots els mecanismes necessaris per millorar l'actual sistema d'atenció a les persones vulnerables. La crisi econòmica de 2008 ens va deixar molts aprenentatges. En aquell moment, les administracions van reaccionar d'una forma molt lenta a les demandes socials. Anem pel mateix camí, i no podem permetre una situació igual. Calen respostes efectives, ràpides i consensuades per atendre aquest moment tan crític. Si no l'actual sistema serà incapaç d'atendre aquestes persones, no per manca de voluntat, sinó per manca de capacitat.

20 de maig de 2020

Entitats promotores

Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya

Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya

Col·legi d'Educahores i Educadors Socials de Catalunya

Col·legi de Pedagogos de Catalunya